

ňedejſch ty jěscz; pſcheto kotary žeſi ty wot ňogo jěſch,
 buzoſch ty teje ſmierschi humrěſch.“ Ten zart pſchize we
 tom naglědu jadnogo tenzaſ wělgi rědnego a wot ňogo
 hobſejžonego huža k tej žeſiže, kenz taku pſchifaſi wot
 Boga ſamego ňeběſcho ſlyſchala, a napinaſcho ſe na ſi
 ſ jadnym tšchojakim wělgi laſnym ſpytowanim. To předne
 na jeje roſym, ſ tym, až won tu Božu pſchifaſi ſewěſtu
 hužyni a k ſej žaſcho: „So dere Bog groniſ: wej ſcdejtej
 jěscz wot ſchafich bomow w ſagrože?“ To druge ſpytowaſe
 žyniſcho won na jeje wolu ſ tym, až won to groſeſe
 pſcheyzweſe, a jej jadro ſeldgane ſlubeſe předkžaržafcho.
 „Wej ſebužotej, žaſcho won k ſej, niſula teje ſmierschi
 humrěſch; ale Bog wě, až, kotary žeſi wej wot togo boma
 jěſtej, ga bužotej waju wozg wotwořonej, a bužotej byſch,
 ako Bog, a wěžeſch, zo dobre a zo ſte jo.“ To tšcheſche
 laſne ſpytowaſe žyniſcho ten zart na te wenkowne ſmyſli
 teje žeſiſki, kotarež won na ten ſaſaſany plod wěžeſcho;
 „pſcheto ta žeſiſka glědaſcho na ſien, až wono dobre by bylo,
 wot togo boma jěscz, a rědne ku glědaſi, až to jaden
 rědny bom byl, doſulaž won mudře hužyniſ, a weſe wot
 togo plodu a jěžaſcho a da ſwojomu mužoju tež wot ňogo,
 a won jěžaſcho.“ Glědajſcho, l. p! taſ jo ten huž Hejbu
 ſawjadl ſe ſwojeju laſnoſcžu (2. Cor. 11, 3), a taſ won
 hiſczi pſcheze tych žloweſow hobtorijo a ſawežo do ſe-
 wěry, ſazwiblowaſa a drugeje wělkeje ſromoty a ſeſtatſow,
 a te boganebojaſne ſu we jogo paſlach žywe popajžone
 k jogo woli (2. Tim. 2, 26). Wot togo ſamego ſlego
 ducha, kenz jaden mordac jo wot ſachopeſa, buchu tež te
 žyži goſione, kotare pytaſchu, aby woni Jeſuſa huſmierschili.